

for det anbragte barn adskilles fra handlekompetencen i forhold til forældrene – det vil nemlig stille store krav til samarbejdet kommunerne imellem. Et forhold, som Folketinget må være parat til at følge op på, hvis det viser sig at blive et problem.

Det Radikale Venstre lægger stor vægt på, at kvaliteten i såvel sagsbehandlingen som i anbringelsen forbedres, og vil derfor nøje følge Socialministeriets initiativer, der skal udvikle og formidle viden, der kan medvirke til at kvalificere anbringelsesarbejdet.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig den øgede inddragelse af børnene selv, men det skal sikres, at barnet ikke bringes i vanskelige situationer, der kan give en loyalitetskonflikt i forhold til forældrene. Derfor er det nødvendigt at være opmærksom på effekten af de midler, der skal anvendes til efteruddannelse af de kommunale sagsbehandlere. Endelig kan Det Radikale Venstre tilslutte sig ideen om, at børnene tildeles en støtteperson efter eget valg.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af socialministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af socialministeren stillede ændringsforslag. Dette mindretal vil redegøre for sin stilling til det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget, fordi det lægger op til, at der skabes en større stabilitet og kontinuitet i et anbringelsesforløb. Det er som udgangspunkt et godt forslag, således at udsatte børn ikke bliver kastebalde mellem flere kommunale systemer.

Hele anbringelsessystemet er fyldt med dilemmaer, og de opgaver, der skal løses til gavn for børn, unge og forældre, er komplekse, så det er ikke problemer, der kan løses her og nu. Det er et langt, sejt træk.

Dansk Folkeparti vil nøje følge de initiativer, der er iværksat på området, og hvis resultaterne udebliver, medvirker Dansk Folkeparti hellere end gerne til at justere lovgivningen i forhold til nye erfaringer.

Dansk Folkeparti lægger vægt på at styrke børns rettigheder i anbringelsessager og ser ger-

ne, at der bliver tilknyttet en kontaktperson under sagsbehandlingen og under den videre opvækst, hvis det er økonomisk muligt. Dansk Folkeparti lægger ligeledes vægt på, at søskende ikke skilles i anbringelsessager, og sidst, men ikke mindst, mener Dansk Folkeparti, at bedsteforældre og andre familiemedlemmer inddrages i anbringelsessager, så barnet kan anbringes hos – og bevare tilknytningen – til den nære familie. Dansk Folkeparti vil tage dette op ved en senere lejlighed.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF, RV, EL og KRF):

Til § 2

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 40a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kommunen tilbyder barnet eller den unge hjælp til at udpege en støtteperson efter barnets eget valg i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 40, stk. 2, nr. 11, og §§ 42 og 42 a.«
[Støtteperson til barnet]

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 3

2) Paragraffen affattes således:

»§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003 og anvendes på sager, hvor barnet anbringes denne dato eller senere. § 2, nr. 2, anvendes også på sager, hvor der skal træffes afgørelse efter kapitel 8 i lov om social service, uanset om der i sagen